

Засновники Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, Служба інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади (СІАЗ). *Заснований у 2003 році. Видається двічі на тиждень.*
Головний редактор О. Онищенко, академік НАН України. *Редакційна колегія* В. Горвий (заступник головного редактора, науковий керівник проекту), Т. Гранчак, Ю. Половинчак, Л. Чуприна. *Бюлетень підготували* В. Бондаренко, С. Горова, Ю. Половинчак, Н. Тарасенко. *Адреса редакції:* НБУВ, пр-т 40-річчя Жовтня, 3, Київ, 03039, Україна. Тел. (044)524-25-48, (044)525-61-03. E-mail: siaz@pochta.ru, www.nbu.gov.ua/siaz.html. Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 5358 від 3 серпня 2001 р.

**Передрук матеріалів дозволяється лише
після погодження з СІАЗ: siaz@pochta.ru**

РЕЗОНАНС

/Бюлетень матеріалів, підготовлених на базі аналізу
оперативної інформації електронних видань/

**№ 9
(4 лютого 2010 р.)**

ЗМІСТ:

У ЦЕНТРІ УВАГИ	2
АНАЛІТИЧНИЙ РАКУРС.....	3
АКТУАЛЬНА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ	21
ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА	23
ВИКОНАВЧА ВЛАДА	27
ПОЛІТИКА	34
ЕКОНОМІКА.....	37

КИЇВ 2010

У ЦЕНТРИ УВАГИ

Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до Закону України «Про вибори Президента України» (щодо організації роботи виборчих комісій)

3 лютого на позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради України шостого скликання депутати прийняли законопроект про внесення змін до Закону «Про вибори Президента України» (щодо організації роботи виборчих комісій) у другому читанні та в цілому 233 голосами. «За» голосували 172 «регіонали», 29 «нунсівців», 27 комуністів. Не голосували депутати фракцій БЮТ (за винятком одного депутата) і Блоку Литвина.

Законодавчим актом вилучено ч. 4 ст. 28 (засідання виборчої комісії є повноважним, якщо в ньому бере участь не менш як дві третини складу комісії) Закону «Про вибори Президента України».

Ст. 28 доповнено таким абзацом: «У випадку бездіяльності виборчої комісії, комісія вищого рівня має право прийняти рішення по суті питання, віднесеного до компетенції комісії нижчого рівня. У день голосування такі питання розглядаються комісією вищого рівня невідкладно».

Ст. 85 доповнено новою частиною, якою врегульовується питання формування виборчих комісій у разі неподання кандидатами на пост Президента України кандидатур до їх складу: «У разі якщо кандидат на пост Президента України не використав можливість подати встановлену кількість кандидатур до складу відповідної окружної виборчої комісії у строки, передбачені частиною шостою цієї статті, Центральна виборча комісія формує склад окружної виборчої комісії у кількості, визначеній частиною п'ятою цієї статті, за поданням голови відповідної обласної ради. У разі якщо кандидат на пост Президента України не використав можливість подати встановлену кількість кандидатур до складу відповідної дільничної виборчої комісії в строки, передбачені частиною дев'ятою цієї статті, окружна виборча комісія формує склад дільничної виборчої комісії у кількості, визначеній частиною восьмою цієї статті, за поданням міського голови, голови районної, районної у місті ради».

Крім того, до ст. 85 внесено зміни, згідно з якими, якщо приймається рішення про дострокове припинення повноважень члена виборчої комісії, то комісія вищого рівня замість нього до складу відповідної виборчої комісії включає не іншого представника від того ж кандидата, а кандидатуру, подану головою відповідної ради або міським головою.

Відповідний проект зареєстровано за № 6004.

Як інформують ЗМІ, Голова ВР В. Литвин підписав ухвалений депутатами Закон і направив до Секретаріату Президента.

Президент В. Ющенко підписав зміни до Закону «Про вибори Президента України» (*Офіційний веб-сайт Верховної Ради України (portal.rada.gov.ua)*). – 2010. – 3.02; *Українська правда (www.pravda.com.ua)*. – 2010. – 4.02).

АНАЛІТИЧНИЙ РАКУРС

Ю. Половинчак, канд. іст. наук,
старш. наук. співроб.

Є у виборів початок ...

Останній тиждень перед другим туром президентських виборів, без сумніву, час великих очікувань: Україна на півшляху до обрання нового глави держави, а основні учасники виборчих перегонів – В. Янукович і Ю. Тимошенко – за кілька кроків до омріяної посади, або ж почесного, але далеко не такого бажаного звання лідера опозиції.

Наразі головне питання: як розділяться симпатії виборців, а головне – яким буде втілення цих симпатій у сухих цифрах відсотків, оголошених урешті-решт ЦВК. Відповідей на нього пропонувалося більше ніж досить – від бравурних прогнозів штабів обох кандидатів до більш обережних розрахунків політологів. Проблема лише в тому, що «рівняння другого туру» потребує врахування багатьох факторів. Які з них стануть вирішальними: 10-відсоткова фора В. Януковича чи мобілізація «постпомаранчевого» електорату Ю. Тимошенко; категоричне неприйняття з ідеологічних чи естетичних міркувань багатьма виборцями одного кандидата, чи втома від антикризового господарювання іншого?

Нарешті, інтригою між першим і другим туром стало питання перерозподілу голосів, «вакантних» після першого туру, тобто відданих кандидатам, які не стали фіналістами президентської гонки, у першу чергу С. Тігіпку та А. Яценюку. Показовий той азарт, з яким суперники, і насамперед Ю. Тимошенко, включилися в боротьбу за рятівні відсотки. За останні три тижні, ставши тимчасово розмінною монетою в цій боротьбі, майбутній прем'єрський портфель буквально перекидався з рук у руки, як гарячий пиріжок, якщо не реально, то принаймні віртуально – в інформаційному просторі.

Політологи та соціологи у свою чергу озброївшись калькуляторами, вираховували у відсотках кому і чий виборці нададуть підтримку. Результати цих розрахунків та «міркувань з приводу» оприлюднювали практично всі більш чи менш авторитетні експерти. Щоправда, їх результати як правило різнилися, і до того ж істотно. І справа, очевидно, не лише в тому, що висновки українських, та й російських політологів, які беруться аналізувати вітчизняні політичні реалії, досить часто «корелюються» особистими симпатіями, можливо, посиленими

матеріальними стимулами. Якщо враховувати, що голосування за С. Тігіпка та А. Яценюка – це в першу чергу «так» новим обличчям та ідеям в українській політиці, мусимо визнати, що відчутна втома виборців як головними «важковаговиками» української політики, так і їхнім протистоянням, стала тим важкопрогнозованим фактором, який може вплинути на результати другого туру. Рівень явки, відсоток тих, хто поставить свою «галочку» навпроти графі «не підтримую жодного кандидата» – чинники, які прогножуються важко й неточно, а вплив на визначення переможця можуть мати істотний.

Характерна ознака нинішньої політичної ситуації – наявність декількох більш-менш імовірних варіантів не лише результатів другого туру, а й подальшого розвитку подій.

З огляду на це, є сенс розглянути кожен сценарій з можливими наслідками для країни окремо.

Отже, сценарій перший, його, до речі, експерти вважають більш імовірним.

У випадку перемоги В. Януковича...

... існує досить високий шанс, що цю перемогу, і це по-перше, доведеться відстоювати не лише в судах, а й на майданах. Експерти розглядають цю ймовірність як досить реальну. Утім, можливість реалізації «майданного протистояння» залежатиме від двох вирішальних факторів. Насамперед ідеться про розміри розриву між результатами учасників другого туру: 10–15 % достатньо переконлива різниця, яку важко буде оспорювати навіть з фантастичною волею до перемоги, якою відома Ю. Тимошенко. Якщо ж розрив буде менш ніж 5 % – дуже висока ймовірність, що майдани не залишаться порожніми. О. Власов, російський політолог, який очолює Центр пострадянських досліджень МДУ ім. Ломоносова, упевнений: Ю. Тимошенко поставить під сумнів результати виборів і виведе своїх прихильників на вулицю, якщо розрив між двома кандидатами становитиме менш ніж 5 %.

Наступний фактор – це оцінки виборів світовою спільнотою. Якщо міжнародні спостерігачі, у тому числі й західні, визнають вибори, мітингувати, звісно, можна буде, а от розраховувати на конкретний результат від цього буде набагато важче. Загалом, як відзначив віце-президент Центру політичних технологій С. Міхеєв, якщо результати виборів визнають Росія, Європейський Союз і США, «ніякі майдани не допоможуть».

Якщо ж у висновках спостерігачів вдасться виявити підстави для сумнівів у прозорості виборів і надійності їх результатів, перспектива «третього туру» стане набагато реальнішою. Директор Інституту глобальних стратегій В. Карасьов прогнозує якраз найменш спокійний сценарій: «В. Янукович обжене Ю. Тимошенко не більше ніж на 5 %, і в цьому випадку міжнародні спостерігачі не будуть одностайними».

Утім, навіть переконлива й абсолютно прозора перемога В. Януковича в другому турі не гарантує політичного затишшя. Протистояння в цьому випадку розгорнеться не на вулицях, а в парламенті. Навряд чи хтось вважає, що тандем

Президент В. Янукович – Прем'єр Ю. Тимошенко зможе співпрацювати якщо не плідно, то хоча б мирно. Але оскільки Прем'єр складає повноваження перед парламентом, а не Президентом, вони приречені на якийсь період такого співіснування.

Впадає у вічі, що вже між двома турами у Верховній Раді ведеться активна робота з переформатування більшості «під» Президента В. Януковича. Результати цієї роботи – ряд результативних голосувань, зокрема резонансна відставка Ю. Луценка та зміни, внесені у виборче законодавство. Проте навіть добившись голосування за недовіру Прем'єру в перші ж дні після оголошення результатів виборів, справу з Ю. Тимошенко, хоч і в статусі «в. о. Прем'єр-міністра», доведеться мати до формування нового уряду, на яке має право лише формалізована за всіма правилами коаліція.

Таким чином, у «регіоналів» у випадку перемоги є два шляхи: створення нової коаліції в нинішньому парламенті або його розпуск із наступними достроковими виборами з метою формування пропрезидентської коаліції.

Цілий ряд заяв, що прозвучали з боку синьо-білого табору, дає змогу зробити висновок, що у ПР дійсно орієнтуються на один з них. Так, виступаючи перед гостями «Українського ланчу» в Давосі минулого тижня, В. Янукович попередив: «Я докладаю всіх зусиль, щоб створити ефективну коаліцію, яка нестиме відповідальність за програму, яку прийме разом зі мною. Це буде або нова коаліція в цьому парламенті, або в новому його складі після виборів».

Отже, розглянемо політичний сценарій формування нової коаліції у старому парламенті: тут можливі декілька конфігурацій. По-перше, співпраця у форматі ПР + КПУ + Блок Литвина, що вже встигли продемонструвати здатність до спільного голосування з принципових питань. Нескладно уявити, як ці три фракції, що налічують у сумі 219 нардепів, після виборів будуть істотно посилені «перебіжчиками» (посилаємось на «добрі старі традиції» вітчизняного парламентаризму, які важко піддаються викоріненню імперативними нормами). Проте формалізація коаліційних стосунків у цьому випадку зіштовхнеться з вимогою Конституції, що передбачає: у парламенті формується «коаліція депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України». Існує рішення Конституційного Суду від 19 вересня 2008 р., що прямо вимагає створення коаліції фракціями, в яких більше половини депутатського корпусу. Отже, «перебіжчики» справу з офіційним оформленням нової коаліції не вирішують, без чого Прем'єра не змінити. Проте принцип «політика поперед права», на жаль, показав свою дієвість в Україні, тому описаний варіант переформатування коаліції може виявитися скандальним, але реальним.

Ще одна конфігурація, яка дає можливість «регіоналам» утворити коаліцію в парламенті нинішньої каденції: офіційне приєднання до нової коаліції фракції НУ – НС. Але і тут існує «але»: фракція НУ – НС настільки неоднорідна, а її договороздатність у зв'язку з цим настільки низька, що політикам, які, можливо, будуть уповноважені вести переговори в цьому напрямі, залишається лише

приймати співчуття.

Якщо переформатування коаліції так чи інакше не вдасться, на порядку денному стане питання дострокових парламентських виборів. Проте одного бажання новообраного Президента для «перезавантаження» ВР мало – необхідно буде створити підстави для розпуску, дотриматися процедур, яких вимагає Конституція, домогтися від уряду (все ще Ю. Тимошенко!) організації фінансування виборів. До того ж ця ідея зустрине спротив не лише в Кабміні, а й в парламенті. Від неї однозначно не в захваті будуть «міноритарні» фракції, чий шанси потрапити в новий парламент, або зберегти в ньому своє представництво, не кажучи вже про те, щоб його збільшити, досить низькі. Невтішний прогноз для НУ – НС, КПУ, Блоку Литвина ґрунтується на двох аргументах: по-перше, рівень підтримки їх лідерів, зафіксований ЦВК під час першого туру, не дає підстав для оптимізму. По-друге, ці ж дані дають змогу прогнозувати високі шанси для приходу в парламент нових політичних сил С. Тігіпка та А. Яценюка, а отже, ще більше зменшують перспективи «старої гвардії». Тому розраховувати на підтримку спікера в справі розпуску парламенту не доводиться, як і на розуміння більшості депутатів. Не варто чекати особливого ентузіазму і з боку спонсорів тих же «регіоналів»: фінансувати президентські, згодом місцеві, і до того ж парламентські вибори – не найкраща антикризова бізнес-стратегія.

Російський політолог С. Белковський взагалі прогнозує, що Україна отримає Президента В. Януковича з обмеженими повноваженнями й сильною противагою в особі уряду: «Це просто точечна зміна політичного дизайну. Прибрали з червоного кутка трипільський вулик – поставили пальму Мерцалова». Дійсно, президентські повноваження, якщо їм системно протидіяти, можуть бути досить умовними – доведено В. Ющенком. Не виключено, що «регіоналам» ще доведеться пошкодувати про колишнє внесення змін спільно з «бютівцями» в Закон «Про Кабінет Міністрів», що наростили повноваження глави уряду. Проте тут треба враховувати, що мова йтиме про реальне зосередження владних важелів у руках переможця президентських виборів, якому повноважень «пізнього Ющенка» буде явно замало.

У цьому контексті заслуговує на увагу обговорення в деяких ЗМІ сценарію, що вже вкотре повертається з політичного забуття: ідея широкої коаліції, колись влучно названої «ПРИБ'ЮТЬ» знову береться до уваги оглядачами. За такого розвитку сьогоднішні запеклі опоненти зможуть «поділити» країну на двох, витіснивши надовго з політичних реалій усіх «младополітиків», що вже задекларували готовність потіснити «стару гвардію» найближчим часом.

Однією з умов укладення широкої коаліції можуть бути зміни в Конституцію – реалізувати їх разом з БЮТ набагато легше ніж через референдум чи невизначену конфігурацію нової ВР. Це поле для компромісу може бути цікавим і В. Януковичу як Президенту. Водночас тут є сенс згадати про можливі акції протесту – не виключено, що вся ця гіпотетична затяжна війна матиме на меті зробити В. Януковича більш прихильним до ідеї широкої коаліції як виходу з

політичної кризи. На це, зокрема, вказує політолог В. Фесенко. За його словами, вивівши «народ на вулиці», «бютівці» домагатимуться компромісу: «В. Янукович – Президент, Ю. Тимошенко – Прем'єр». Утім, уміння українських політиків домовлятися і йти на компроміси – далеко не найсильніші їх сторони.

Отже, підсумовуючи результати аналізу розглянутих сценаріїв, доведеться визнати, що головна боротьба Президента В. Януковича за владу розгортатиметься вже після другого туру.

У випадку перемоги Ю. Тимошенко...

Цей сценарій теж достатньо ймовірний – як зазначив науковий директор Школи політичної аналітики О. Гарань, лідер наразі В. Янукович, але Ю. Тимошенко шанси зберігає. «В українській історії це було: 94-й рік, Л. Кучма програвав більше семи відсотків Л. Кравчуку. Тому шанси у Ю. Тимошенко є, якщо вона знайде нові ходи», – розмірковує аналітик.

Отже, у випадку перемоги Ю. Тимошенко коаліція, що існує наразі в парламенті і де-юре є пропрем'єрською, відразу після виборів стане такою де-факто. Правляча коаліція зросте за рахунок депутатів-перебіжчиків і стане цілком стійкою. У свою чергу, відхід В. Ющенко з Банкової знизить градус коливань в НУ – НС і послабить антитимошенківську частину цієї фракції. Експерти навіть не виключають, що з часом ця більшість стане конституційною.

Це автоматично зніме з порядку денного питання дострокового припинення повноважень Верховної Ради. Втім, навіть не маючи конституційної більшості в парламенті, Ю. Тимошенко на посту Президента намагатиметься, хоч і неформально, посилити своє значення у владній вертикалі. Ю. Луценко, наприклад, взагалі пообіцяв, що «у Президента Ю. Тимошенко не буде Прем'єр-міністра». За його версією, у ранзі в. о. Прем'єра почне працювати О. Турчинов, нинішній перший заступник глави Кабміну, а Ю. Тимошенко братиме участь у всіх засіданнях уряду – таке собі президентське правління «явочним порядком». «У випадку перемоги Ю. Тимошенко президентський режим встановиться де-факто», – переконаний політолог В. Фесенко.

Відзначимо таке спостереження: хоча готовність «регіоналів» вивести людей на вулиці «для захисту результатів волевиявлення» була задекларована досить рішуче, варіант серйозного вуличного протистояння у випадку програшу їх лідера експерти фактично не беруть до уваги. «Синьо-білі» майдани розглядаються лише як превентивний захід – протидія спробам «бютівців» перевести розгляд результатів виборів на вулиці.

Схоже, Ю. Тимошенко набагато прогнозованіша в ролі переможця, ніж в опозиційному амплуа; а от перемога В. Януковича – навпаки, залишає значну кількість варіантів розвитку подій.

Политические перспективы С. Тигипко: оценки экспертов

С. Тигипко, достигнув третьего результата на выборах Президента Украины, заявил о себе как о самостоятельном политике и, по оценке экспертов, стал своеобразным феноменом первого тура выборов. Аргументом в пользу этого стали 13,06 % голосов избирателей, которые получил С. Тигипко, несмотря на то, что еще несколько месяцев назад его рейтинг не превышал статистической погрешности, и само желание лидера «Сильной Украины» баллотироваться в Президенты многими воспринималось как причуда человека, которому просто не на что тратить деньги. Зато теперь о кампании С. Тигипко говорят почти исключительно в превосходных тонах – как об образцовой политической технологии и перспективном бизнес- и политпроекте.

Не секрет, что электоральный успех С. Тигипко – это результат запроса украинского общества на «третью силу», который собрал вокруг него избирателей, разочарованных в политических лидерах как «оранжевого», так и «бело-голубого» лагеря. Анализ голосования в региональном разрезе позволяет говорить о том, что около двух третей сторонников С. Тигипко представляют собой «посторанжевый» электорат центра, юга и востока Украины, разочарованный в В. Ющенко и Ю. Тимошенко. Еще около трети симпатиков С. Тигипко – это бывшие сторонники В. Януковича.

Следует отметить, что у С. Тигипко самый ровный результат по Украине. Если не брать во внимание двух «политических заповедников» В. Ющенко и В. Януковича – соответственно Галичину и Донбасс, а также вотчину А. Яценюка – Буковину, то разрыв между лучшим результатом в Днепропетровской области и худшим в Закарпатье у С. Тигипко составляет 12,5 %. Тогда как для В. Януковича и Ю. Тимошенко этот разрыв достигает соответственно более 70 и 50 %. Кроме того, С. Тигипко стал единственным кандидатом, за исключением В. Януковича и Ю. Тимошенко, который преодолел трехпроцентный барьер во всех регионах.

Внезапный электоральный скачок С. Тигипко озадачил многих политиков и экспертов, которые принялись обсуждать его политические перспективы с меньшей активностью, чем избирательную кампанию лидеров президентской гонки. Кроме того, С. Тигипко стал объектом пристального внимания вышедших во второй тур В. Януковича и Ю. Тимошенко. Понимая, что позиция электората С. Тигипко во многом определит исход второго тура президентских выборов, оба финалиста выборов попытались привлечь его избирателей на свою сторону.

В частности, уже 18 января, на следующий день после голосования, народный депутат от БЮТ С. Соболев заявил, что БЮТ начал переговоры с С. Тигипко о поддержке Ю. Тимошенко во втором туре.

Сам экс-кандидат сообщил, что провел переговоры с Ю. Тимошенко и

В. Януковичем в один день. «Есть определенные предложения, но я не хотел бы их озвучивать. Пока что моя позиция остается неизменной. Я не буду предлагать своим избирателям по моей рекомендации определяться, как голосовать во втором туре», – сказал С. Тигипко.

Лидер Партии регионов В. Янукович тем временем заявил, что во втором туре за него проголосуют многие избиратели, ранее поддержавшие С. Тигипко. При этом он обратил внимание на то, что предвыборная программа С. Тигипко практически ничем не отличается от его собственной программы: различия есть лишь в отдельных аспектах. «Мы это должны объяснить нашим избирателям. И уверен в том, что они нас поймут», – сказал В. Янукович.

Ю. Тимошенко, также как и В. Янукович, усмотрела сходство программы С. Тигипко и своей собственной. «Я вижу, что они совпадают на 90 %», – отметила Премьер. Однако в отличие от своего соперника, Ю. Тимошенко предприняла более решительные действия с целью привлечения на свою сторону электората С. Тигипко. Она предложила политику должность Премьер-министра в случае своей победы на выборах. Таким образом, Ю. Тимошенко сделала ход на опережение и без самого С. Тигипко дала четкий сигнал его избирателям, что она уважает их выбор. Кроме того, она заявила, что предложит С. Тигипко должность Премьер-министра, даже если он не поддержит ее во втором туре. «Если он не захочет определиться до второго тура, я могу всем людям, которые голосовали за С. Тигипко, сказать, что после победы на президентских выборах я обязательно повторю ему свое предложение», – сказала глава правительства.

Следует отметить, что от «регионалов» в это время никаких громких предложений не поступало. Более того, руководитель избирательного штаба В. Януковича Н. Азаров подчеркнул, что о кандидатурах на должность Премьер-министра и первого вице-премьер-министра будут говорить только после второго тура. «Мы готовы расширить свою команду за счет сторонников, в том числе и Сергея Леонидовича Тигипко, готовы рассматривать любые предложения, помня о том, что эти предложения должны быть реалистичны. Они должны быть подтверждены возможностями, в том числе кадрового потенциала», – уклонился от конкретики Н. Азаров.

Видя такую нерешительность в лагере соперников, Ю. Тимошенко еще раз официально предложила С. Тигипко пост Премьера в случае своей победы на выборах и отметила, что ждет от него ответа до голосования во втором туре. «Обращаясь к Сергею Тигипко с предложением возглавить правительство, я рассчитываю, что он даст четкий ответ, чтобы у людей была возможность определиться по голосованию во втором туре», – подытожила кандидат.

С. Тигипко назвал сделанное ему предложение со стороны Ю. Тимошенко более весомым, чем предложение В. Януковича. Об этом он заявил в эфире телеканала ТВі, комментируя результаты своих переговоров с обоими политиками. «Ю. Тимошенко предложила, чтобы сейчас я достаточно открыто поддержал ее, чтобы была какая-то совместная программа действий, под которой

она готова, что называется, подписаться», – сказал политик. Он конкретизировал, что пост Премьер-министра ему предложен сразу же после избрания, при том что Ю. Тимошенко уверена в способности создать вокруг себя парламентское большинство. При этом С. Тигипко не сомневается, что после президентских выборов и Ю. Тимошенко, и В. Янукович способны создать большинство в парламенте. Претендент на премьерство обратил внимание, что в прессе Ю. Тимошенко заявила о готовности предложить С. Тигипко этот пост даже если он не поддержит ее до выборов.

Касаясь переговоров с В. Януковичем, С. Тигипко подтвердил распространяемую в СМИ информацию о том, что речь шла о возможных досрочных парламентских выборах. «Но подкупить меня этим сложно. Во-первых, потому что то, что предлагает та же Тимошенко, намного весомее, намного конкретнее, поэтому просто роспуск парламента – это не самое интересное», – сказал С. Тигипко. А во-вторых, по словам политика, он не верит в возможность роспуска Верховной Рады, поскольку для этого нужна очень сильная политика Президента и очень хорошо управляемая фракция, чтобы сложить мандаты депутатов. «Окружение (нового Президента) не даст, все будут держаться за свои 2,5 года депутатства», – считает политик. В то же время С. Тигипко допускает, что обещание Ю. Тимошенко не будет выполнено, что найдутся «какие-то сверхпричины», чтобы это не выполнить.

С. Тигипко повторил свою позицию, что до второго тура он не намерен поддерживать ни В. Януковича, ни Ю. Тимошенко. «Занять позицию за Виктора Януковича или за Ю. Тимошенко – это обидеть своего избирателя. В основном это люди достаточно интеллигентные, достаточно молодые, думающие. Почему я должен им подсказывать?» – заявил экс-кандидат.

В то же время С. Тигипко отметил, что не отбрасывает вопрос премьерства и готов рискнуть имиджем на этой должности. По его словам, в связи с необходимостью проведения модернизации как в политике, так и в экономике и социальной сфере, он не будет оставаться в стороне этих процессов, отказываясь от должности Премьера. «Я хотел бы сказать, что вопрос премьерства я не отбрасываю. Если придет новый Президент и скажет: “Уважаемые, выборы прошли, много было сказано, извиняюсь за этот популизм, стране нужны перемены”. Я не боюсь непопулярных шагов и готов их делать как Премьер», – заявил С. Тигипко. Он не уточнил, с кем из оставшихся кандидатов намерен сотрудничать. Однако ранее в популизме чаще всего обвиняли Премьера Ю. Тимошенко. Из чего можно сделать вывод, что реплика экс-кандидата – намек на готовность договариваться с ней.

При этом С. Тигипко особо отметил, что готов принять предложение возглавить Кабинет Министров от любого новоизбранного Президента. «Если новоизбранный Президент, Янукович это будет или Тимошенко, сформирует парламентское большинство и предложит мне должность Премьер-министра, отказываться от этого, безусловно, я не буду», – сказал он на брифинге 26 января.

«Я хорошо понимаю, насколько важна позиция Премьер-министра в проведении тех изменений, которые нужны сегодня стране, и готов и к непопулярным шагам ради реализации необходимых реформ. Нужно проводить непопулярные реформы и объяснять людям, к каким положительным последствиям с течением времени они приведут», – подчеркнул политик.

С. Тигипко, вместе с тем, добавил, что его не интересует должность ради трудоустройства, и он готов к публичным договоренностям по этому поводу исключительно под пакет реформ, которые нужно осуществлять в стране. «Когда мы говорим о таких серьезных делах, безусловно, речь должна идти о пакетном соглашении. И в этом пакете, в первую очередь, должна быть четкая и понятная всем людям антикризисная программа – те законы, которые необходимо будет принять для того, чтобы выполнить эту программу», – сказал он.

Также экс-кандидат в Президенты подчеркнул, что все переговоры должны происходить абсолютно публично. «Ни на какие подковерные заговоры ни до второго тура, ни после второго тура я не пойду», – отметил лидер «Сильной Украины».

В случае если ему не предложат место во власти, С. Тигипко пообещал уйти в оппозицию. На вопрос о том, может ли он объединиться с проигравшим кандидатом в Президенты, С. Тигипко ответил: «Про объединение все должны забыть. Появилась третья сила, которая будет постоянно иметь самостоятельную точку зрения». «Я вам обещаю, что ни с кем объединяться в единые партии, в единые блоки я не буду. Не захотят во власть – никуда проситься не буду. Но я обещаю – молчать не буду, бояться тоже не буду», – подчеркнул С. Тигипко.

Таким образом, С. Тигипко не рискнул поддержать кого-то из двух финалистов президентской гонки, но согласился возглавить правительство, если ему предложат и предоставят возможность проводить свой курс реформ. Такая позиция, с одной стороны, имеет очевидные преимущества для С. Тигипко: ведь непонятно, кто победит во втором туре. Значит, у лидера «Сильной Украины» появится возможность просто примкнуть к будущему Президенту.

С другой стороны, выжидательная позиция С. Тигипко и его попытка «поднять себе цену» имеет очевидные риски. Вполне возможно, зная цену обещаний политических лидеров, они не повторят свое предложение политику после второго тура. Стоит учитывать и тот факт, что ввиду отсутствия у С. Тигипко парламентской фракции, даже при существовании коалиции и внесении его кандидатуры в парламент на должность Премьер-министра, нет 100 % гарантии, что коалиции понравится «чужой» Премьер.

Более комфортно С. Тигипко, конечно, чувствовал бы себя в случае наличия в Верховной Раде собственной коалиции или хотя бы собственной фракции. Первые шаги в этом направлении С. Тигипко уже попытался сделать. Экс-кандидат в Президенты заявил о намерении создать в действующем парламенте свою депутатскую группу. «Я думаю, что через некоторое время я объявлю такой свободный набор в группу депутатов, которые захотят поддержать партию

«Сильная Украина» даже в нынешнем составе парламента... Я начал такие переговоры и переговорил уже с тремя людьми по поводу такой работы. Это люди из фракции «Наша Украина». Буду откровенен, они мне сегодня необходимы, потому что я хочу влиять на процессы в стране. Для этого мне нужна хоть какая-то депутатская группа. Если получится большинство депутатской фракции – это супер, потому что без этой фракции никто не создаст большинство, и влиять через эту фракцию можно будет очень серьезно», – отметил С. Тигипко.

О своей готовности стать членом внефракционной группы С. Тигипко после окончания выборов Президента уже заявил депутат от НУ – НС А. Третьяков. «Я высоко оцениваю шансы С. Тигипко создать межфракционную группу, которая может насчитывать 50–70 человек», – отметил член пропремьерской части НУ – НС в интервью журналистам.

Кроме того, о своей поддержке С. Тигипко также заявил внефракционный депутат Верховной Рады Т. Чорновол. «На сегодняшний день я, наверное, единственный депутат, которого можно назвать депутатом С. Тигипко. Относительно меня принципиальный вопрос не стоит. Я уже давно заявил о своей поддержке С. Тигипко. Но пока такой группы нет, поэтому еще рановато что-то говорить», – констатировал депутат. Он также отметил, что «в группу С. Тигипко могут войти люди, которые более-менее самостоятельны, потому что идет речь о вербализации такой группы. Формально она не может быть создана. Но неформально эти люди должны согласовывать свою позицию с С. Тигипко, как с неформальным лидером. На сегодняшний день это могут быть внефракционные депутаты, значительная группа депутатов из “Нашей Украины” и депутаты из фракции того из кандидатов, кто проигрывает», – считает Т. Чорновол.

Таким образом, можно прогнозировать, что С. Тигипко как политик и как сторонник определенных идей способен стать влиятельной фигурой уже при нынешней каденции Верховной Рады, либо создав неформальное объединение, которое будет согласовывать с ним свою позицию по каждому вопросу, либо, подчинив себе большинство какой-то фракции, что будет означать, что эта фракция станет воплощением идей С. Тигипко в парламентских стенах и его рупором.

Однако такие перспективы таят в себе скрытые угрозы, связанные с действующей в Украине избирательной системой, предполагающей избрание народных депутатов целой командой, с определенными лидерами и под выполнение определенной программы. Избиратели уполномочивают их на коллективное действие в определенных направлениях. В случае если депутат не согласен действовать в рамках тех идеологических установок, за которые проголосовали избиратели, он, как правило, исключается из фракции. Что касается идеологических принципов С. Тигипко, то многие из них не совпадают и даже противоречат программным основам, в частности «Нашей Украины», на основе которой он собирается выстраивать свою депутатскую группу. Например, одним из основополагающих лозунгов С. Тигипко является возвращение к

многовекторности во внешней политике, а «Наша Украина – Народная самооборона» шла на парламентские выборы совсем под другими лозунгами и ее избиратели, вероятно, не поддержали бы никого, кто высказался бы за многовекторность. Поэтому если целая фракция, избранная на основе одних идей и лозунгов, перейдет под знамена совсем других цветов, на которых написаны существенно отличающиеся лозунги, это скажется как на репутации неформального лидера этой фракции, так и на поддержке политической партии со стороны избирателей.

Поэтому, попытавшись переформатировать Верховную Раду старыми проверенными средствами на основе «ты – мне, я – тебе» и пренебрегая выраженной в 2007 г. волей избирателей, С. Тигипко рискует поставить себя на один уровень с теми, против кого сейчас начал поход.

Принимая во внимание такие соображения, для политика может быть более интересным проведение внеочередных выборов в парламент. Ведь ждать до 2012 г. бессмысленно: тогда в политической игре могут появиться совершенно новые составляющие, развитие и влияние которых сейчас предсказать фактически нереально. Идеальным вариантом для С. Тигипко являются внеочередные парламентские выборы 2010 г. Неважно, будет он Премьером или нет. Ведь его бренд все еще будет сохранять популярность, а возможно, и наберет еще большее количество сторонников.

В этом контексте для бывшего банкира важно сделать ставку на того из двух участников второго тура, кто с большей охотой настроен на досрочные выборы в парламент. Казалось бы, это В. Янукович. Ведь у лидера «регионалов» нет большинства в Верховной Раде, да и сам он неоднократно заявлял о таких намерениях.

Но последние голосования показывают, что дело создания новой коалиции в стенах законодательного органа не такое уж и сложное. Современные депутаты не отличаются особой политической принципиальностью и без упреков совести могут присоединиться к победителю. Кроме того, отношения между С. Тигипко и В. Януковичем не безоблачны, учитывая опыт их сотрудничества в избирательной кампании 2004 г. Уступать кресло главы правительства С. Тигипко «регионалы» тоже не собираются, имея сразу нескольких претендентов на этот пост в своей партии.

С Ю. Тимошенко ситуация несколько иная. Она, вполне возможно, согласится отдать должность Премьера С. Тигипко. Но вопрос в том, предоставят ли ему свободу действий и независимость, и как долго Ю. Тимошенко будет устраивать в Кабмине человек, который в любое время может стать ее потенциальным соперником?

По мнению некоторых экспертов, премьерство С. Тигипко для Ю. Тимошенко не является слишком большой уступкой, поскольку такой Премьер будет держаться исключительно на коалиции, собранной лидером БЮТ, а следовательно, будет во всем от нее зависим. Возможно, Ю. Тимошенко даже

согласится «трудоустроить» в правительстве некоторых представителей команды С. Тигипко, тем более что она, судя по словам экс-кандидата в Президенты, пока не слишком большая. Когда С. Тигипко спрашивали о соратниках, он называл всего две фамилии – экс-министра финансов И. Митюкова и бывшего главу Госказначейства П. Петрашко. Среди людей, которых С. Тигипко хотел бы видеть в своей команде, он также назвал А. Кужель, народного депутата Т. Черновила. Эти потенциальные члены команды С. Тигипко не будут вызывать у Ю. Тимошенко неприятия, поскольку А. Кужель уже работает в команде Ю. Тимошенко на должности главы Госкомпредпринимательства, а Т. Черновил заявляет о теплых отношениях с действующим Премьером.

Также С. Тигипко готов взять в свою команду А. Яценюка, о возможном сотрудничестве с которым заявила и Ю. Тимошенко. С. Тигипко допускает, что А. Яценюк мог бы стать хорошей кандидатурой на пост главы Национального банка. «Абсолютно нормальный, профессиональный человек, если это будет ему интересно – то почему нет», – сказал он в кулуарах украинского ланча в Давосе, организованного фондом В. Пинчука.

Позже он назвал кандидатуру А. Яценюка как достойную на этот пост, общаясь в кулуарах с бизнесменами, но добавил еще и председателя правления Укрсоцбанка Б. Тимонькина.

«Пост главы НБУ это суперважная позиция, особенно в кризисные времена: Кабмин и НБУ должны работать как единое целое. А Нацбанк очень непрофессионально и неграмотно сегодня делает, когда пересушивает экономику. Мало средств сегодня в экономике, из-за этого теряют все», – отметил С. Тигипко.

Однако он подчеркнул, что предметные разговоры о кандидатуре главы Нацбанка все же стоит вести после выборов. «Сейчас все эти обещания до выборов стоят немного», – пояснил политик свою позицию.

В общении с бизнесменами он также назвал среди известных экономистов и финансистов, которых бы он хотел видеть в своей команде, в случае прихода в правительство, экс-министра финансов И. Митюкова и первого заместителя главы Секретариата Президента А. Шлапака, который был его заместителем в Минэкономике и Национальном банке.

В то же время А. Яценюк заявил, что сегодня его не интересует пост главы Нацбанка. Он напомнил, что в 2004 г. уже возглавлял НБУ, хотя и в ранге исполняющего обязанности. «На месте и. о. я сделал немного больше, чем все, кто были руководителями», – отметил он.

«Вы, наверное, хотите от меня избавиться в политике. Я не дам такого шанса. Дело в том, что я очень хочу, чтобы был глава Национального банка, которого представит Президент А. Яценюк. Это так и будет, но не так все быстро и не так все просто», – добавил политик.

Он подчеркнул, что после президентской кампании понял, что в политике блицкригов не бывает, а если бывают, то они очень быстро и драматически заканчиваются. По его словам, его основная задача сегодня – готовить команду к

парламентским выборам.

Чем рискует С. Тигипко в случае согласия на премьерскую должность при Президенте Ю. Тимошенко и каковы его перспективы при отказе, попытались проанализировать украинские эксперты и политики. Так, **директор Центра политического маркетинга В. Стоякин** считает, что в случае, если С. Тигипко примет предложение Ю. Тимошенко стать Премьером в обмен на свои голоса во втором туре выборов, «он фактически останется декоративным Премьером при сильном Президенте, полностью контролирующим парламентское большинство и свою фракцию в Верховной Раде. То есть любое несогласие Премьер-министра с теми или иными решениями Президента приведет к его отставке. А реально руководить правительством будет Президент и первый вице-премьер А. Турчинов. Поэтому если мы посмотрим на ситуацию с точки зрения самого С. Тигипко, то подобное назначение – это быстрый путь к его политическому краху».

Для премьерства С. Тигипко, предложенного Ю. Тимошенко, в парламенте может не хватить голосов, полагает **руководитель политических программ Украинского независимого центра политических исследований С. Конончук**. «Вопрос в том, есть ли у Ю. Тимошенко для этого возможности. И второй вопрос – как предстанет С. Тигипко перед своими избирателями. Может ли Ю. Тимошенко реально не только предложить, но и обеспечить местами в правительстве С. Тигипко и тех людей, на которых он укажет. Я очень сильно в этом сомневаюсь», – отметила политолог.

У С. Тигипко нет его персональных избирателей, заявил **директор Центра социальных исследований «София» А. Ермолаев**. «С. Тигипко может договариваться о премьерстве. Но проблема в том, что у С. Тигипко нет его персональных избирателей. Избиратели проголосовали за С. Тигипко, занимая протестную позицию. Это было скорее не столько «за», сколько «против». Это было голосование против действующей власти, это было голосование за новую альтернативу. И для С. Тигипко это серьезный вызов», – отметил политолог.

«На самом деле, получив такой быстрый психологический и политический успех, ему очень важно состояться как реальной политической силе, быть не только электоральным. Договариваться стать Премьером при Ю. Тимошенко – ради бога, он вправе это делать, только это никак не скажется на избирателях. Более того, избиратель уже через неделю будет рассматривать эту ситуацию как продажу собственного голосования. Голосование же не продается, вот в чем проблема. Боюсь, что С. Тигипко очень серьезно потеряет», – предположил эксперт.

Руководитель Агентства моделирования ситуаций В. Бала считает, что предложенное Ю. Тимошенко кресло Премьера С. Тигипко не гарантирует 100-процентного перехода его голосов. «С другой стороны, – говорит политолог, – я не видел команду С. Тигипко, я не знаю, кому там будут предлагать какие-то посты. Я думаю, что в условиях экономического кризиса в правительство надо приглашать тех людей, которые реально могут что-то сделать в тех или иных

сферах».

Глава Киевского института проблем управления им. Горшенина К. Бондаренко считает, что предложение поста Премьера С. Тигипко не является прерогативой Ю. Тимошенко. «Это прерогатива парламентского большинства, которое фактически отсутствует в парламенте де-факто», – отметил политолог. По словам К. Бондаренко, у С. Тигипко должна быть парламентская фракция, которая должна принять участие в создании правительства.

По мнению **директора Центра исследования проблем гражданского общества В. Кулика**, С. Тигипко невыгодно быть Премьер-министром в правительстве Ю. Тимошенко, «поскольку у него нет своей фракции в Верховной Раде и он будет полностью политически зависимым от Ю. Тимошенко. С. Тигипко понимает, что в правительстве будут силовики, введенные по квоте Президента. Естественно, что он не заинтересован в полном контроле поддержания своего статуса».

«Кроме того, сохранение двоевластия в Конституции Украины предусматривает перетягивание полномочий Премьер – Президент. Это тоже не нужно С. Тигипко. Поэтому в этих условиях он не пойдет на поддержку Ю. Тимошенко и устранился от любых заявлений. То же самое сделают и А. Яценюк, и А. Гриценко, и другие кандидаты», – резюмировал В. Кулик.

Комментируя заявление С. Тигипко о готовности возглавить украинское правительство, **директор Центра политического анализа «Стратегема» Ю. Романенко** выразил мнение о том, что «С. Тигипко ни при каких обстоятельствах не стоит спешить идти в исполнительную власть. Став Премьером после победы В. Януковича или Ю. Тимошенко, он окажется в положении вынужденных соратников Президента В. Ющенко образца 2005 г. Через некоторое время на него спустят всех собак, обвинят в неумелой экономической политике и отправят в отставку».

Эксперт отметил, что С. Тигипко и, в меньшей степени, экс-спикер А. Яценюк, представляют собой новое поколение украинской политики. «Судя по электоральной карте, С. Тигипко – это “модернизированный” В. Янукович, он начал с Восточной Украины и по результатам первого тура голосования видно, что он имеет хорошую поддержку по всей стране, без разделения по географическому принципу. А. Яценюка можно назвать рестайлингом В. Ющенко. Он, наоборот, получив поддержку в Западной Украине, смог продвинуться на Восток», – сообщил политолог.

Ю. Романенко сомневается, что ставка на С. Тигипко может принести победу Ю. Тимошенко во втором туре выборов: «тигиптяне» ментально ближе к В. Януковичу и 7 февраля значительная их часть поддержит именно лидера оппозиции. Кроме того, треть избирателей, отдавших голоса экс-главе Нацбанка, вообще не планирует идти на избирательные участки. По этой причине эксперт предположил, что В. Януковичу было бы стратегически выгодно обыграть Ю. Тимошенко и отдать пост главы правительства С. Тигипко, сопроводив

предложение рядом бонусов. «Это всё равно “расстрельная” должность. Человек, который ее занимает, рано или поздно будет вынужден уйти в отставку из-за последствий экономического кризиса. Такая тонкая игра могла бы “прямо на старте” сбить непосредственного конкурента В. Януковича», – уверен Ю. Романенко.

«Если С. Тигипко откажется от сиюминутных бизнес-интересов и от желания «отбить» затраты на кампанию, его стратегия может быть следующей: сначала создать полноценную партию, потом принять участие в досрочных выборах мэра Киева, сосредоточиться на выборах в парламент и создании коалиции, после чего может быть заново поднят вопрос о премьерстве. Уверен, ему с А. Яценюком вполне по силам в ближайший год взять большую часть электората и В. Януковича, и Ю. Тимошенко с В. Ющенко впридачу, – считает политолог. – Да и следующие выборы Президента Украины могут состояться уже в 2011–2012 гг. Положение дел в стране такое, что действующий Премьер-министр и ее оппонент – лидер оппозиции – сейчас хором поют свои лебединые песни. Их уход неизбежен, просто одна песня закончится чуть раньше другой».

Председатель Верховной Рады Украины В. Литвин убежден, что С. Тигипко не станет Премьер-министром. Об этом он заявил в эфире 5 канала. «Никто не захочет выводить на политическую арену конкурента. Премьер – это самая весомая политическая фигура, она гораздо важнее, чем Президент», – подчеркнул спикер.

«У Премьера реальные рычаги влияния – это кадры и финансы. Кто согласится иметь себе конкурента, тем более динамичного, тем более богатого, который будет демонстрировать независимость от финансово-олигархических кланов?» – спросил В. Литвин.

«Единственное, что мог бы посоветовать, – не демонстрировать большое желание конвертировать проценты в должность Премьера. Это приведет к тому, что проценты будут потеряны и должности не будет», – подчеркнул он.

«Это будет один из сдерживающих факторов реализовать свои намерения, чтобы проводить досрочные выборы (парламента)», – отметил спикер.

По словам В. Литвина, если Президентом станет В. Янукович и объявит досрочные выборы парламента, «то в Верховную Раду заходит Ю. Тимошенко, которая не является депутатом, В. Ющенко, С. Тигипко и еще ряд групп, и они Президента умножают на ноль. И он будет иметь широкие полномочия в пределах улицы Банковой».

«Если побеждает Ю. Тимошенко, то оппозиции не будет. Она ее сомнет сразу. Поэтому намерения, которые звучат перед выборами, это не те истинные намерения», – подчеркнул он.

«Если говорить о том, что обещается кресло Премьера, то это означает, что намерение управлять всеми... Это просто раздача слонов, которые тебе не принадлежат», – считает спикер.

«Есть практика того, как выполнять обещания. Внести кандидатуру, тем

более что она поддержки не найдет, а потом сказать: умываем руки, мы свое выполнили», – отметил В. Литвин.

Серьезный выбор, который стоит сегодня перед С. Тигипко, по мнению **обозревателя интернет-издания «Версии.com» В. Скачко**, является принципиальным по последствиям для носителя идеи «третьей силы». С. Тигипко должен понимать, что люди в 2010 г. голосовали пока не за него лично, а за олицетворение новых надежд и возможных перемен. Он еще должен прочно соединить это ожидание обществом изменений со своим именем. Кроме того, говорит В. Скачко, С. Тигипко должен четко понимать, что его нынешний призыв голосовать либо за Ю. Тимошенко, либо за В. Януковича ничего не будет означать. Люди проголосуют так, как захотят, а сам «призывальщик» потеряет свои баллы и очки как неподкупный и перспективный политик, который «не продается» и готов что-либо менять в жизни страны и общества, а не только на своей карьерной лестнице.

Единственное, что может себе сегодня позволить С. Тигипко, по мнению В. Скачко, это только получить положительный ответ В. Януковича и Ю. Тимошенко на главные для себя вопросы: будут или не будут досрочные парламентские выборы и как скоро будут? Но при любом ответе для С. Тигипко выгоднее заниматься собой и своей партией, распространять ее влияние на те регионы, где он популярен особо, находить денежных союзников, которым понадобится новая – не «бютовская» и не «региональная» – политическая «крыша». То есть вести обычную, неспешную, но надежную политическую деятельность, чтобы на выборы в Верховную Раду выйти солидным игроком и создать мощную парламентскую фракцию, которую начнут приглашать во всевозможные коалиции. С таким багажом можно претендовать и на пост Премьера от новой коалиции. Ведь досрочные выборы в Верховную Раду – это реальная перспектива при любом победителе президентских выборов, если он захочет заручиться поддержкой парламента в осуществлении своих планов.

Директор Киевского центра политических исследований и конфликтологии М. Погребинский считает неактуальным проведение досрочных парламентских выборов в ближайшее время. По мнению политолога, основной задачей на сегодня является объединение «левых и правых, зеленых и красных» ради преодоления последствий социально-экономического кризиса.

М. Погребинский заметил, что теоретическая возможность для проведения внеочередных выборов Верховной Рады есть, однако никто не может прогнозировать, каким будет по их результатам состав парламента. «Я почти уверен, что Партия регионов при любых обстоятельствах получит меньше голосов, чем имеет сейчас», – сказал эксперт.

Также он добавил, что экс-кандидат в Президенты С. Тигипко и его партия «Сильная Украина» на досрочных парламентских выборах может получить столько, сколько и на выборах Президента, а может и гораздо меньше.

Что касается партии А. Яценюка, то М. Погребинский заметил, что шансы

«Фронта перемен» вообще балансируют на уровне проходного барьера в парламент. По мнению политолога, необходимо в ближайшие два – три года воздержаться от любых выборов и искать выход при тех обстоятельствах, которые сложились сегодня.

Между тем С. Тигипко заявил, что его команда будет участвовать в выборах мэра Киева. По его словам, говорить о конкретной кандидатуре еще рано, но очевидно, что в мэры будет баллотироваться именно он. Эксперты попытались оценить его шансы и в этом направлении.

С. Тигипко важно получить какой-то пост, где он бы мог реализовать свою программу, заявила депутат от НУ – НС **И. Геращенко**, комментируя возможность С. Тигипко занять кресло мэра Киева. «С. Тигипко показал очень высокий результат на президентских выборах, и этот результат абсолютно объясним. Во-первых, он политик зрелый, который предстал с очень важным для избирателя посылом – не критиковать оппонентов, а думать о своей программе. Это показывает, что украинский избиратель устал от негатива, который выливается ушатами грязи на него, и он также желает перемен, желает новых лиц. Является ли С. Тигипко новым лицом, ведь на самом деле он давно в украинской политике, занимал достаточно высокие посты в исполнительной власти? Да, потому что его за пять лет забыли. Я думаю, что сегодня, если опросить граждан, никто не вспомнит, что он возглавлял штаб В. Януковича в 2004 г. Я думаю, что в умах избирателей только четко запечатлено, что он руководил Нацбанком в период, когда гривня была стабильна. И это позитивно работает на его имидж», – отметила депутат.

«Для С. Тигипко, конечно, как и для А. Яценюка, было бы очень выгодно, если бы в 2010 г. состоялись внеочередные парламентские выборы, для того чтобы электоральные симпатии капитализировать в голоса во время парламентской кампании. Но здесь вопрос – будут ли они? Для того чтобы не потерять симпатиков, конечно, Сергею Леонидовичу было бы важно получить какой-то пост, где он бы мог реализовать свою программу, показать себя в действии. И это могло бы стать хорошим стартом будущей президентской кампании. В этом плане выборы мэра Киева были бы очень важны для команды С. Тигипко. И он имеет реальные шансы стать следующим мэром Киева в мае 2010 г., потому что он получил второе место в Киеве. 20 % – это очень высокий результат в Киеве для нового лица. И я думаю, что если бы выборы были сегодня, то С. Тигипко получил бы 90 % голосов, потому что, наверно, нет ни одного киевлянина, который не видит, что происходит на дорогах, того, что у нас город завален мусором, снегом, эти ужасные нечищенные дороги. Такого в Киеве не было никогда. Я думаю, что даже бабушки, которые получили гречку и сахар на предыдущих выборах, сегодня, когда они не могут реально выйти из дома, прозревают насчет истинного лица Л. Черновецкого и его “молодой команды”», – подчеркнула она.

«С. Тигипко сделал абсолютно правильное заявление. Более того, я уверена, что у него есть огромные шансы и что его поддержит крупнейшая фракция

парламента в этом намерении. Я думаю, что он может вести в этом направлении очень серьезные переговоры с БЮТ, наверно, может вести переговоры и с “Нашей Украиной – Народной самообороной”. У В. Литвина есть свой кандидат на мэра, мы это знаем. Но я думаю, что эти фракции его готовы были бы поддержать, потому что Л. Черновецкий сегодня – это просто ужас. Для С. Тигипко это очень важно. Более того, можно вспомнить историю европейской практики, когда после успешного мэрства люди становились президентами, в частности Ж. Ширак», – резюмировала И. Геращенко.

У С. Тигипко есть шансы победить на выборах мэра Киева, считает **депутат от Блока В. Литвина О. Зарубинский**. «У всех есть шансы, но то, что избиратели в Киеве ему оказали очень высокую степень доверия, конечно, является определенной предпосылкой. Но политика – дело тонкое, и часто, когда политик имеет достаточно высокий рейтинг, он может не так долго и удерживаться, особенно если это не подкреплено серьезной командой. Поэтому я бы ответил так: шансы есть, но я не думаю, что он в этом плане может впасть в эйфорию», – отметил депутат.

Чтобы найти путь к сердцу и доверию киевлян, С. Тигипко придется очень серьезно поработать со своей командой, заявил **депутат от Партии регионов А. Кинах**.

«В случае если будет принято решение провести досрочные выборы мэра Киева в мае 2010 г., то, безусловно, очень важно, чтобы учитывался фактор столицы. Чтобы столица Украины Киев демонстрировала пример эффективной власти местного самоуправления. И конкуренция будет достаточно жесткой. Для того чтобы победить, С. Тигипко недостаточно будет того уровня поддержки киевлян, который он приобрел на этапе первого тура по выборам Президента Украины. Для того чтобы найти путь к сердцу и доверию киевлян, ему придется очень серьезно поработать со своей командой», – отметил А. Кинах.

«Я бы не стал с высокой вероятностью прогнозировать повторение его успеха, потому что выборы Президента и выборы мэра имеют достаточно разную специфику, в том числе требуют от кандидата знания проблем города, проблем киевлян, приоритетных направлений путей решения и развития. Поэтому для того, чтобы претендовать на пост мэра столицы, надо еще серьезно работать и над собой с тем, чтобы соответствовать такому высокому уровню и статусу», – подчеркнул «регионал».

С тем, что логика электората на выборах мэра и на президентских выборах отличается, согласен и **депутат от БЮТ О. Семерак**. Комментируя заявление С. Тигипко о возможности его участия в выборах мэра Киева, он отметил, что «надо исходить из того, когда будут выборы, потому что на сегодняшний момент выборы не предполагаются в мае 2010 г. Если они все же будут в мае и Верховная Рада примет соответствующее решение, то, конечно, у С. Тигипко есть определенные шансы, хотя логика электората на выборах мэра и на президентских и парламентских выборах несколько отличается. Поэтому ему, конечно, надо

будет еще поработать. Хотя, безусловно, с моей точки зрения, С. Тигипко был бы более достойным мэром, чем тот, который есть сегодня», – отметил депутат.

У С. Тигипко есть шансы занять кресло столичного градоначальника, заявил депутат от КПУ П. Цибенко. «Все еще предстоит ответить на вопрос, в чем феномен С. Тигипко, потому что тот результат, который получен на президентских выборах при условии отсутствия структур, при условии отсутствия партии, в общем-то, требует внимательного изучения и ответа на вопрос, за счет чего он получил голоса избирателей», – отметил депутат.

«Если будут объявлены внеочередные выборы в Киеве, то в этот раз удержаться у действующего мэра шансов нет. Он, по-моему, уже настолько обозлил избирателей, граждан города, что повторно избран не будет. Что касается С. Тигипко – трудно сказать. Не объявлены выборы, неизвестно, сколько будет кандидатов, какие программы, но теоретически у него шансы есть. Насколько они велики, сегодня ответить на этот вопрос очень сложно, но, в принципе, шансы, конечно, есть», – подчеркнул коммунист.

Еще одна перспектива для С. Тигипко – участие в выборах сельских, поселковых и городских председателей и местных советов, назначенных на 30 мая 2010 г. Лидер партии «Сильная Украина» ожидает получения своей партией 16–17 % голосов избирателей на этих выборах. Об этом он сказал в интервью журналу «Фокус». «Местные советы должны дать больше. Если мы получили 13 % голосов на президентских выборах, то на местных – 16–17 % в общем разрезе по стране», – сказал С. Тигипко.

Таким образом, можно утверждать, что политическое будущее С. Тигипко зависит от того, как он сможет распорядиться полученным результатом, что, в свою очередь, во многом зависит от политической интуиции и стратегического мышления политика.

АКТУАЛЬНА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ

С. Горова, влас. кор.

Чи слід чекати стабільності?..

Президентські вибори 2010 р. в Україні не розв'язують політичного конфлікту, що склався у 2006–2007 рр. зі зміною формату організації політичного управління та зростанням прагнень повернутися до лінійного адміністративного й субординованого впливу в політиці та економічних відносинах. Конфігурація розстановки політичних сил у системі ухвалення політичних рішень, яка виникає внаслідок виборів, здатна стати каталізатором для створення нових ліній конфлікту з використанням засобів деструкції в системі державних установ, а сам

процес відбуватиметься за активного застосування корупційних технік. Про це, презентуючи «Документ УНЦПД з оцінювання глибини політичних ризиків» (вип. 4, січень 2010), на прес-конференції говорили керівник політичних програм Українського незалежного центру політичних досліджень (УНЦПД) С. Конончук та експерт проекту з аналізу політичних ризиків (УНЦПД) І. Немчинов.

«Основою для того, щоб тривали конфлікти у політичному середовищі, ми бачимо тип поведінки, коли переможець вважає, що він може вершити долі як політиків, так і громадян», – зазначила С. Конончук. Цей принцип – «переможець забирає все» – передбачає абсолютну перевагу однієї з політичних сил у процесі ухвалення рішень та розподілі ресурсів. Такі підходи в політичній тактиці наражаються на інституційні зміни, запроваджені під час реформування виборчої та політичної системи, що передбачають вимушено консенсусний характер ухвалення політичних рішень в інтересах широкого кола гравців. «Пропорційний і партійний принципи формування парламенту, а також коаліційний принцип формування уряду мали б підштовхнути політиків до того, що політичний процес має ґрунтуватися більшою мірою на узгодженні інтересів, консенсусі. Але ми бачимо, що такі висловлювання, як “моя політика”, “моя влада”, “я зроблю”, “я забезпечу”, ще залишаються дуже вагомим місцем у виступах політиків. Це, зокрема, вказує на те, що багато хто готовий до того, щоб нав’язувати свою політику і своє бачення. І ця претензія на авторитарність буде обов’язково породжувати конфлікти з тим політичним середовищем, зокрема парламентським, яке так само претендує на вплив», – відзначила керівник політичних програм Українського незалежного центру політичних досліджень.

Оскільки майбутній переможець президентських виборів вбачає своїм завданням консолідацію влади для законодавчої та структурної підтримки власного бачення змін у державі, «неминучим буде протистояння між Президентом, який захоче змінити систему політичного управління на свою користь, й інтересами партійних груп», – підкреслила С. Конончук.

У найближчий після виборів період завдання консолідації проявлятиметься в спробах вплинути на зміну формату парламентської більшості, яка, відповідно до Конституції країни, на сьогодні формально оформлена в проурядову коаліцію, «під главу держави». Водночас парламентські процеси ґрунтуються на непублічному спорадичному вибудовуванні двох основних можливих схем майбутньої конфігурації більшості – як проурядової, так і пропрезидентської. Паралельно намічаються групи «пристосуванців» під майбутні лінії політичного циклу. Розвиток подій буде залежати від того, який підхід покладуть в основу своєї тактики політичні сили: чи будуть вони використовувати інфраструктуру і канали політичної системи, створеної на основі Конституції 2004 р., чи вдадуться до її перебудови, а також від того, якими інструментами – діалогу чи тиску – буде розв’язуватися проблематика конфігурації влади.

«У майбутнього Президента, крім завдання сформувати більшість під себе, буде завдання переманити до себе тих депутатів, які готові вже робити ставки на

своє політичне майбутнє», – продовжувала С. Конончук.

На її думку, Ю. Тимошенко перебуває у більш зручному політичному становищі. Це пов'язано з тим, що, по-перше, вона має формальну парламентську більшість. По-друге, Ю. Тимошенко сьогодні має уряд, який продемонстрував готовність працювати з нею. «І питання для Президента Ю. Тимошенко буде полягати в тому, щоб скріпити своїм впливом і можливостями парламентську коаліцію та уряд».

В. Янукович, у випадку своєї перемоги, повинен розв'язати більшу кількість завдань, вважає керівник політичних програм Українського незалежного центру політичних досліджень. Йому потрібно сформувати більшість, яка водночас буде підтримувати його як Президента і буде готова створити новий уряд. І якими методами В. Янукович, якщо переможе, впливатиме на парламент, це питання сьогодні ще відкрите.

(Інформація СІАЗ)

ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА

Комітет з питань охорони здоров'я упродовж шостої сесії Верховної Ради України шостого скликання планує розглянути близько 40 законопроектів.

Серед них базовий законопроект «Про основні засади діяльності у сфері охорони здоров'я» (реєстр. № 5054), який, зокрема, передбачає: оптимізацію мережі закладів охорони здоров'я; визначає пріоритети первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини та її співвідношення з вторинною і третинною медичною допомогою. Він також окреслює сфери компетенції у сфері охорони здоров'я різних рівнів державної влади та органів місцевого самоврядування. Документ визначає й права і обов'язки окремих груп населення, медичних та фармацевтичних працівників.

Крім цього, члени комітету планують розгляд проекту закону про фінансування охорони здоров'я та обов'язкове соціальне медичне страхування в Україні (реєстр. № 4744). Документ, зокрема, передбачає встановлення системи багатоканального фінансування медичних послуг та запровадження в Україні обов'язкового соціального медичного страхування. Законопроектом встановлюється право Верховної Ради України не тільки визначати обсяги та розміри бюджетного фінансування охорони здоров'я та основні напрями фінансування медичної галузі, а й платників (страхувальників) у системі обов'язкового соціального медичного страхування й розміри страхових внесків на основі Державної програми медичного забезпечення і Програми обов'язкового медичного страхування. Тим самим буде забезпечено додаткове фінансування

охорони здоров'я до 24–25 млрд грн (у розрахунках на 2009 р.).

Народні депутати також працюватимуть над проектом закону про внесення змін до Закону «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» (реєстр. № 4164). Як наголошують у комітеті, документ підготовлено з урахуванням сучасної світової практики правового регулювання проблеми боротьби з туберкульозом та іншими інфекційними хворобами з метою забезпечення відповідного балансу між інтересами охорони громадського здоров'я та індивідуальними правами кожної особи; створення правового підґрунтя для забезпечення ефективного лікування осіб, хворих на заразні форми туберкульозу; встановлення державних гарантій щодо надання медичної допомоги хворим на туберкульоз (*Сайт Верховної Ради України (portal.rada.gov.ua). – 2010. – 3.02).*

Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією протягом п'ятої сесії Верховної Ради України шостого скликання розглянув 89 питань.

Із загальної кількості 125 законопроектів, з яких комітет упродовж п'яти сесій визначено головним і профільним, розглянуто 83 законопроекти (72,8 %, з урахуванням відкликаних законопроектів суб'єктами права законодавчої ініціативи).

За рекомендацією комітету парламентом прийнято Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення організаційно-правових основ виявлення, попередження та припинення діяльності організованої злочинності та корупції» (реєстр. №3170), в якому впорядковано систему органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, та відновлено пряме (вертикальне) підпорядкування названих спеціальних підрозділів органів внутрішніх справ міністрові внутрішніх справ України. Ухвалено також Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання та протидії корупції» (реєстр. № 5398).

Верховною Радою України розглянуто підготовлені комітетом проекти законів: про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом) (реєстр. № 4819); про внесення змін до деяких законодавчих актів України (реєстр. № 4728).

Згідно положень Закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» комітетом прийнято 21 рішення стосовно погодження питань щодо внесення змін до структури і штатної чисельності працівників спеціальних підрозділів по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю та реорганізації цих підрозділів.

Комітетом спільно з колегією Головного управління державної служби України 18 листопада проведено засідання з порядком денним «Про правозастосовчі та організаційні аспекти реалізації Закону “Про засади

запобігання та протидії корупції”».

За звітний період у комітеті розглянуто 1,4 тис. заяв, скарг та клопотань фізичних і юридичних осіб. Найбільше звернень надійшло з м. Київ (316), Харківської області (121), Миколаївської (109) і Одеської областей (86) та Автономної Республіки Крим (76 звернень).

У рамках реалізації заходів третього компоненту порогової програми корпорації «Виклики тисячоліття» щодо зниження рівня корупції комітетом спільно з Всеукраїнською спеціальною колегією з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю проведено робочу зустріч, присвячену обговоренню проектів законів про конфлікт інтересів у діяльності публічних службовців (реєстр. № 4420). Поданим законопроектом визначаються поняття конфлікту інтересів та загальні вимоги і обмеження поведінки публічних службовців, направлені на запобігання конфлікту інтересів; регламентується порядок врегулювання конфлікту інтересів; встановлюється відповідальність за порушення вимог щодо конфліктів інтересів тощо. На нараді також обговорено законопроект про правила професійної етики на публічній службі та запобігання конфлікту інтересів (реєстр. № 4420-1), яким визначаються: принципи професійної етики публічних службовців; правила запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності публічних службовців тощо. Було акцентовано увагу й на проекті закону про заходи державного фінансового контролю публічної служби (реєстр. № 4472) та розробці кодексу етичної поведінки співробітника міліції (*Сайт Верховної Ради України (portal.rada.gov.ua)*). – 2010. – 4.02).

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти за основу проект закону про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо вдосконалення механізму кримінальної відповідальності за шахрайство з фінансовими ресурсами).

Автор законопроекту (реєстр. №5427), народний депутат В. Мойсик, пропонує змінити назву ст. 222 Кримінального кодексу з «Шахрайство з фінансовими ресурсами» на «Незаконне одержання фінансових ресурсів». Проектом також пропонується доповнити цю статтю новою частиною, якою передбачити кримінальну відповідальність за «завідомо незаконне одержання громадянином-підприємцем, або засновником (учасником), або службовою особою суб'єкта господарської діяльності субсидій, субвенцій, дотацій чи кредитів унаслідок помилки або недбалості уповноважених на їх видачу осіб, що завдало великої матеріальної шкоди». Окрім цього, ч. 2 ст. 212 КК пропонується доповнити словами «а так само надання особами, переліченими у частині першій цієї статті, завідомо неправдивої інформації з метою одержання пільг щодо податків у разі відсутності ознак злочину проти власності».

В. Мойсик, аргументуючи необхідність внесення змін до Кримінального кодексу, зазначив, що проведений ним аналіз ст. 222 КК дає підстави

стверджувати: окремі положення цієї статті сформульовані без врахування загальних принципів криміналізації діяння, які розроблені кримінальним правом. Таке становище він пояснив стрімким, а в окремих випадках поспішним і недостатньо продуманим прийняттям окремих норм цієї статті, що неминуче тягне за собою певну їх суперечливість системі чинного кримінального законодавства. Це у свою чергу призводить до зниження ефективності застосування закону, складнощів у правозастосовчій практиці.

Подолання негативних тенденцій у кредитно-фінансовій системі держави, вважає народний депутат, можливе тільки за допомогою системи заходів, які мають охоплювати всі сторони суспільного життя. «Правові гарантії захисту діяльності суб'єктів господарської діяльності у цій сфері, економічні інтереси таких суб'єктів вимагають встановлення обґрунтованих та адекватних заходів відповідальності за шахрайські дії з фінансовими ресурсами», – зазначив В. Мойсик.

Члени комітету підтримали законопроект, прийняття якого, на їхню думку, удосконалив правовий механізм протидії шахрайствам з фінансовими ресурсами (*Сайт Верховної Ради України (portal.rada.gov.ua)*. – 2010. – 4.02).

Ухвалення змін до Закону про вибори від Партії регіонів призведе до того, що частина комісій визнає Президентом одного кандидата, а частина – іншого.

Про це заявив народний депутат Р. Князевич, який у 2004 р. працював у ЦВК.

Він пропонував, щоб комісії ухвалювали рішення простою більшістю голосів членів комісій.

«Погодьтеся, що це є компроміс. Мова вже йде не про 2/3, а про більшість+1 голос. Це абсолютно логічно. Так є в Верховній Раді. Уявіть, якщо в Раді немає кворуму у 226 осіб. До чого ми дійдемо?» – запитав він.

«Зрозумійте, що в нас половина України матиме одного Президента, а інша – іншого, що в нас 17 тис. комісій визнають одного Президента, а 17 тис. – іншого. І в нас в шахматному порядку один округ матиме одного Президента, а інший – іншого. Ми загонимо себе в такий глухий кут, що 2004 р. видасться квіточками», – попередив депутат (*Фундація «Відкрите суспільство» (deputat.org.ua)*. – 2010. – 3.02).

Депутат НУ – НС І. Геращенко заявляє, що не брала участі в голосуванні за внесення змін до закону про вибори Президента у середу, 3 лютого.

Відповідну заяву вона передала до Секретаріату Верховної Ради.

«У цей день я не була у Верховній Раді, не брала участі в голосуванні за цей закон і звернулася до спікера із заявою про відкликання мого голосу», – заявила І. Геращенко (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*. – 2010. – 4.02).

ВИКОНАВЧА ВЛАДА

Сегодня, 4 февраля, Президент Украины В. Ющенко подписал Закон «О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины относительно запрета финансовым учреждениям в одностороннем порядке увеличивать размер процентов и других платежей, предусмотренных кредитным договором».

Так глава государства одобрил принятый Верховной Радой 21 января 2010 г. закон о внесении изменений в Закон «О финансовых услугах и государственном регулировании рынков финансовых услуг», которым финучреждениям запрещается в одностороннем порядке увеличивать размер процентов по кредитному договору.

Подписанный закон предполагает внесение изменений в ст. 6 Закона «О финансовых услугах и государственном регулировании рынков финансовых услуг». В частности, данная статья дополняется нормой о том, что небанковским финучреждениям запрещается в одностороннем порядке увеличивать размер процентной ставки по кредитному договору, за исключением случаев, установленных законом.

При этом документ также предусматривает, что запрет на повышение ставок по кредитам распространяется и на кредитные договоры, заключенные до принятия данного законодательного акта.

По мнению автора законопроекта депутата от фракции Блока «Наша Украина – Народная самооборона» К. Куликова, данный документ защищает интересы граждан в отношениях с финучреждениями и предотвращает злоупотребления кредиторов в сфере пересмотра процентных ставок по кредитам (*Корреспондент (korrespondent.net)*. – 2010. – 4.02).

Президент України В. Ющенко взяв участь в урочистій церемонії проведів Національної збірної команди України на XXI зимові Олімпійські ігри у Ванкувері (Канада).

Президент привітав присутніх спортсменів, висловивши переконання, що Олімпійські ігри – не просто одна з найважливіших подій у житті кожного спортсмена, а й важлива подія в національному вимірі. В. Ющенко висловив переконання, що кожна перемога наших спортсменів стане гарним приводом для національної гордості.

За традицією Президент вручив у добру путь нашим олімпійцям Державний прапор України (*Офіційне інтернет-представництво Президента України (www.president.gov.ua)*). – 2010. – 3.02).

Президент України В. Ющенко вручив державні нагороди представникам суддівського корпусу та юристам. Глава держави висловив вдячність за їхній внесок в утвердження в Україні справедливості і закону, які лежать в основі демократії.

У своєму виступі В. Ющенко коротко нагадав про основні проблеми становлення суддівської системи та укріплення статусу суддів, розвитку українського законодавства. Він запевнив, що пріоритетною темою залишається конституційна реформа, яка має гарантувати незворотність демократичного процесу та стабільність у роботі влади. «Конституційний процес – на порядку денному. Це тема номер один», – сказав Президент (**Офіційне інтернет-представництво Президента України (www.president.gov.ua).** – 2010. – 3.02).

У зв'язку з необхідністю завершення роботи спеціальної робочої групи апарату РНБО України щодо питання «Про пропозицію Ради національної безпеки і оборони України щодо оголошення міста Калуш та Калуського району Івано-Франківської області України зонами надзвичайної екологічної ситуації»; на основі проведення Президентом України В. Ющенком 2 лютого 2010 р. у Калуші (Івано-Франківська обл.) розширеної наради за участю членів Кабінету Міністрів, представників територіальної громади міста, вчених; а також наради у Президента робочої групи з цього питання 3 лютого, позапланове засідання Ради національної безпеки і оборони України, що було призначене на 16.00 3 лютого ц. р., переноситься на інший день.

Щодо проведення засідання РНБО України буде додатково повідомлено після доповіді Президенту про остаточну готовність цього питання для розгляду Радою національної безпеки і оборони України (**Офіційне інтернет-представництво Президента України (www.president.gov.ua).** – 2010. – 3.02).

Президент України В. Ющенко у своєму листі до Прем'єр-міністра повторно акцентує увагу уряду на необхідності вирішення проблемних питань у сфері зовнішньої торгівлі, зокрема – забезпеченні сприятливих умов для доступу українських товаровиробників на зовнішні ринки збуту та захисті їхніх інтересів на внутрішньому ринку.

Занепокоєність глави держави викликана, зокрема, різким зростанням кількості антидемпінгових розслідувань стосовно українських товаровиробників – протягом 2008–2009 рр. їх кількість зросла більше ніж у 7 разів порівняно з 2007 р. Крім цього, у листі спростовується інформація уряду, що протягом 2006–2009 рр. вдалося досягти позитивних результатів у питаннях припинення антидемпінгових, спеціальних захисних та антисубсидійних розслідувань без застосування

обмежувальних заходів щодо української продукції, оскільки аналіз цих процесів свідчить, що переважна більшість їх відбулася не завдяки вжитим урядом заходам, а через процедурні та інші фінансово-економічні чинники в країнах, де споживається українська продукція.

Глава держави також наголосив, що не може вважатися вирішеним питання доступу на російський ринок української трубної продукції.

В. Ющенко також зазначає, що видається незрозумілим, чому з вирішенням питання присутності української трубної продукції на російському ринку уряд ув'язав тимчасове скасування обмежень щодо імпорту в Україну російської хімічної продукції, завдаючи таким чином збитків українським виробникам аналогічних товарів.

Президент України звертається до Прем'єр-міністра з вимогою вжити дієвих заходів для врегулювання питання збереження присутності української продукції на зовнішніх ринках, особливо її складової з високою доданою вартістю, а також проводити системну цілеспрямовану роботу щодо захисту внутрішнього ринку України від недобросовісного імпорту в повній відповідності до механізмів антидемпінгового законодавства України та правил, визначених Світовою організацією торгівлі (*Офіційне інтернет-представництво Президента України (www.president.gov.ua). – 2010. – 3.02*).

Президент України В. Ющенко підписав низку законів України, а саме:

– Закон України № 1798-VI «Про внесення змін до Закону України “Про вищу освіту” щодо питань студентського самоврядування», прийнятий парламентом 19 січня 2010 р.;

– Закон України № 1804-VI «Про внесення змін до Закону України “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів”», прийнятий парламентом 19 січня 2010 р.;

– Закон України № 1811-VI «Про ратифікацію Конвенції про охорону та заохочення розмаїття форм культурного самовираження», прийнятий парламентом 20 січня 2010 р.;

– Закон України № 1812-VI «Про ратифікацію Протоколу між Урядом України та Урядом Чеської Республіки про внесення змін до Угоди між Урядом України та Урядом Чеської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписаної 17 березня 1994 р. в м. Празі», прийнятий парламентом 20 січня 2010 р.;

– Закон України № 1815-VI «Про внесення змін до ст. 10 Закону України “Про державні нагороди України”», прийнятий парламентом 20 січня 2010 р.;

– Закон України № 1816-VI «Про внесення змін до ст. 10 Закону України “Про державні нагороди України”», прийнятий парламентом 20 січня 2010 р.;

– Закон України № 1817-VI «Про внесення змін до ст. 10 Закону України

“Про державні нагороди України”», прийнятий парламентом 20 січня 2010 р.;

– Закон України № 1819-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії розповсюдженню дитячої порнографії», прийнятий парламентом 20 січня 2010 р.;

– Закон України № 1822-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо заборони фінансовим установам в односторонньому порядку збільшувати розмір процентів та інших платежів, передбачених кредитним договором», прийнятий парламентом 21 січня 2010 р.;

– Закон України № 1829-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення права на листування осіб, які тримаються під вартою, та засуджених осіб», прийнятий парламентом 21 січня 2010 р.

– Закон України № 1833-VI «Про внесення змін до Закону України “Про транскордонне співробітництво”», прийнятий парламентом 21 січня 2010 р.;

– Закон України № 1834-VI «Про внесення змін до Закону України “Про військовий обов’язок і військову службу”», прийнятий парламентом 21 січня 2010 р.

– Закон України № 1835-VI «Про внесення змін до ст. 29 Закону України “Про військовий обов’язок і військову службу”», прийнятий парламентом 21 січня 2010 р.;

– Закон України № 1836-VI «Про внесення змін до Закону України “Про правовий режим воєнного стану”», прийнятий парламентом 21 січня 2010 р.

– Закон України № 1841-VI «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини на період до 2011 р.», прийнятий парламентом 22 січня 2010 р. (*Офіційне інтернет-представництво Президента України (www.president.gov.ua). – 2010. – 4.02).*

Прем’єр Ю. Тимошенко заявляє про фактичне створення у Верховній Раді нової коаліції. Про це вона повідомила на прес-конференції у четвер, 4 лютого, коментуючи перебіг голосування за зміни до закону про вибори Президента в парламенті у середу, 3 лютого.

«Вчора по-суті вималювалася коаліція Партії регіонів, комуністів і “Нашої України”. І я думаю, що ця коаліція саме і зробила свій перший успішний крок, зруйнувавши чесні вибори Президента і поставивши під загрозу чесний шлях розвитку України», – сказала Ю. Тимошенко (*Українська правда (www.pravda.com.ua). – 2010. – 4.02).*

Прем’єр Ю. Тимошенко заявляє про можливість повторення Майдану в разі, якщо Президент В. Ющенко підпише закон про вибори.

Про це Тимошенко заявила в четвер, 4 лютого, на прес-конференції.

«Якщо цей закон вступить в силу руками діючого Президента і якщо нам не

вдасться вже в технічному порядку забезпечити чесне волевиявлення громадян, ми будемо піднімати людей», – наголосила вона. «Я не дам повернути країну в ті часи, коли адмінресурс вирішував долю виборів», – додала вона.

Прем'єр також заявила, що В. Янукович, якби був би впевнений у своїй перемозі, не вдавався би то таких дій.

Ю. Тимошенко знову звернулася до Президента В. Ющенка і нагадала, що саме проти таких технологій у 2004 р. вони разом боролися.

Прем'єр додала, що має намір звернутися до Ради Європи, щоб ця організація дала оцінку ухваленому закону.

Вона також попередила, що має намір запросити всіх послів країн, акредитованих в Україні, щоб поінформувати «про те, що з моменту підписання цього закону, більше в Україні виборів немає і вони не будуть мати значення, бо все буде сфальсифіковано від першої до останньої цифри».

Вона також має намір скликати прес-конференцію для представників закордонних ЗМІ з цього приводу (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*). – 2010. – 4.02).

Прем'єр Ю. Тимошенко заявляє про тиск на суддів Апеляційного адміністративного суду. Про це вона заявила в четвер, 4 лютого, на прес-конференції.

«Вчора і позавчора проти суддів Апеляційного адміністративного суду порушені кримінальні справи, – заявила Ю. Тимошенко. – І вже два дні суддів просто запрошують до Генеральної прокуратури і залякують, щоб вони не приймали рішення, які стоять на стороні закону і на стороні Конституції».

Ю. Тимошенко, назвала це все «ківаловщиною» і зазначила, що «Вищий адміністративний суд доведений до того, що має нелегітимне керівництво і приймає протиправні рішення так само, знаходячись під тиском» (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*). – 2010. – 4.02).

Під час зустрічі з молоддю, викладацьким складом та студентами вузів, яка відбулася в рамках робочої поїздки на Харківщину, Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко заявила, що майбутнє держави залежить від молоді.

Ю. Тимошенко наголосила, що на більшість питань, які ставить життя, країна та економіка, є відповіді, але для цього треба мати політичну волю, концентровану владу, бажання працювати та розуміти, яким буде результат. Прем'єр-міністр запросила всіх присутніх, «єдину команду», яка вірить у власну країну і вірить в те, що все може бути чесніше, грамотніше та красивіше: «Сьогодні ми обираємо не просто прізвище, а обираємо те, як країна буде жити цей рік та десятки років вперед».

Глава уряду вірить, що Україна буде «такою, якою її ви всі хочете бачити, і

країна буде такою, з якої інший світ хоче брати приклад».

Ю. Тимошенко відзначила, що саме молодь, від якої залежить майбутнє, має зробити вибір на користь країни. «Сьогодні в ваших руках результат і якщо молодь прийде і скаже своє слово, то результат, буде таким, як ви скажете. Ваша акція сьогодні не золота, вона просто безцінна», – наголосила Прем'єр-міністр (*Урядовий Портал (www.kmi.gov.ua)*. – 2010. – 3.02).

Кабинет Министров Украины увеличил финансирование подготовки к Евро-2012 на 36,52 млн грн – до 10 млрд 752,4 млн грн. Об этом, в частности, говорится в постановлении Кабмина № 73 от 28 января 2010 г., которым правительство внесло изменения в Государственную целевую программу подготовки и проведения в Украине финальной части чемпионата Европы 2012 г. по футболу.

Согласно измененному документу, в 2010 г. на подготовку к Евро-2012 планируется направить 39 млрд 994 млн грн, из которых 2 млрд 161 млн грн составляют средства местных бюджетов, и из других источников – 27 млрд 080 млн грн.

Кроме того, в 2010 г. из стабилизационного фонда на развитие аэропорта «Донецк» будет выделено 90 млн грн; на развитие международного аэропорта «Борисполь» – 43 млн 580 тыс. грн; на развитие международного аэропорта «Львов» – 21 млн грн; на реконструкцию Национального спортивного комплекса «Олимпийский» – 250 млн грн; на реконструкцию стадиона коммунального предприятия «Областной спортивный комплекс “Металлист”» – 36,6 млн грн; на создание и подготовку объектов инфраструктуры Национального университета государственной налоговой службы к проведению в Украине-2012 – 10 млн грн (*НОВОСТИ.dn.ua (novosti.dn.ua)*. – 2010. – 3.02).

Министр экономики Б. Данилишин считает резкий рост розничных и оптовых цен на продукты питания в отдельных областях искусственным и связанным с выборами Президента.

«Если бы не эта политическая серия, которая сложилась между первым и вторым туром выборов, искусственное нагнетание ценового предложения, правительство имело бы все возможности для того, чтобы контролировать ситуацию», – сказал он.

По данным Государственной ценовой инспекции, наибольший рост цен на основные продукты питания (молоко, подсолнечное масло, сливочное масло, сахар) в оптовом сегменте наблюдается в Донецкой (23,4 %), Днепропетровской (24,6 %), Луганской (около 26 %), Херсонской (33 %), Запорожской (30,8 %) областях и Севастополе (35 %).

Розничные цены наиболее повысились в Донецкой (36,7 %), Днепропетровской (около 30 %), Луганской (33,5 %), Херсонской (39,6 %),

Одесской (38,9 %) областях и Севастополе (43,5 %).

При этом Б. Данилишин обвинил предприятия, которые осуществляют реализацию продуктов, в уклонении от выполнения норм законодательства, согласно которым они обязаны декларировать свои оптово-отпускные цены.

В данное время, по словам Ю. Данилишина, Министерство внутренних дел вместе с сотрудниками Государственной ценовой инспекции проводит проверки относительно необоснованного повышения цен на основные продукты питания (*PRESIDENT.org.ua (president.org.ua). – 2010. – 3.02*).

Кабмин Украины принял постановление о ввозе на таможенную территорию Украины товаров в пределах ратифицированных Верховной Радой международных договоров Украины по вопросам космической деятельности относительно создания космической техники без платы ввозной пошлины и НДС. Об этом сообщил гендиректор Национального космического агентства А. Зинченко. По его словам, ввоз товаров без уплаты ввозной пошлины касается лишь тех предприятий космической отрасли, которые задействованы в реализации международных соглашений Украины.

Также Кабмин Украины утвердил план мероприятий по проведению испытаний и обеспечению эксплуатации космического аппарата «Сич-2» и блоков перспективной авионики. По словам А. Зинченко, в апреле 2010 г. планируется начать испытание этого аппарата, а в сентябре – октябре 2010 г. – осуществить его запуск (*Четверта Влада (www.4vlada.net). – 2010. – 3.02*).

Мінвуглепром, Мінекономіки та Національна академія наук почали підготовку проекту закону «Про державну підтримку (субсидування) вугільної промисловості».

Як повідомив міністр вугільної промисловості В. Полтавець, робоча група вже почала підготовку документа.

Мінвуглепром пропонує ввести податкові пільги для державних шахт і передбачити щорічне виділення з держбюджету коштів не лише на компенсацію зарплат шахтарів, а й на модернізацію підприємств.

Терміни підготовки документа поки не визначені (*Українська правда (www.pravda.com.ua). – 2010. – 4.02*).

Кабинет Министров и Всемирный банк подписали дополнительное кредитное соглашение в рамках реализации проекта реабилитации украинских гидроэлектростанций (ГЭС) о выделении 60 млн долл.

Соответствующее соглашение было подписано в Киеве министром топлива и энергетики Ю. Проданом и директором Всемирного банка по делам Украины,

Беларуси и Молдовы М. Райзером.

Основными задачами Проекта реабилитации гидроэлектростанций является повышение надежности, эффективности и безопасности функционирования гидротехнических сооружений и оборудования ОАО «Укрэнерго» и улучшение экологических показателей, связанных с их деятельностью (*ProUA (www.proua.com)*). – 2010. – 4.02).

ПОЛІТИКА

Ю. Тимошенко інформуватиме виборців у режимі онлайн про порушення на виборах. Про це вона заявила на брифінгу в клубі Кабміну.

«Я буду кожен день, а скоріше, декілька разів на день інформувати суспільство про те, як розгортається процес виборів, де іде загроза, на яких дільничних і окружних комісіях розгортається фальсифікація. Країна в режимі онлайн буде знати всі повідомлення», – запевнила вона.

«І я буду боротися за кожен чесний голос у нашій державі, і буду боротися за те, щоб за будь-яких умов вибори були проведені максимально чесно. Якщо це буде зруйновано остаточно, я буду звертатися до народу просто повстати проти таких технологій, які не дають йому можливість чесного волевиявлення», – наголосила Ю. Тимошенко.

На запитання, яка мета стоятиме перед народом – вимагати скасування закону, проведення повторного голосування, Ю. Тимошенко сказала, що «це стане зрозуміло, коли почнеться процес голосування».

«Але я все ж таки покладаюся на те, що Президент цей закон все ж таки не підпише, тому що тоді буде перекреслено все, що і він виборював у 2004 р. Тому я вірю, що цей закон підписано не буде», – сказала Прем'єр (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*). – 2010. – 4.02).

Лідер Партії регіонів В. Янукович упевнений, що Президент В. Ющенко підпише зміни до закону про вибори Президента.

«Я впевнений у тому, що Президент В. Ющенко, який також неодноразово заявляв про те, що він зацікавлений у проведенні чесних виборів в Україні, він цей закон підпише», – сказав В. Янукович на брифінгу журналістам у Луганську.

Він також підкреслив, що ці зміни необхідні для України, оскільки вони виключають можливість зриву проведення чесних і прозорих виборів 7 лютого.

В. Янукович додав, що найближчим часом усі необхідні документи будуть оформлені, і ініціатори цього закону будуть просити Президента його підписати (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*). – 2010. – 3.02).

Ухвалені в середу, 3 лютого, зміни до закону про вибори Президента несуть загрозу не лише виборам 7 лютого, а й майбутнім виборчим перегонам.

На цьому наголосив экс-міністр фінансів В. Пинзеник, коментуючи закон про внесення змін до Закону «Про вибори Президента України» (щодо організації роботи виборчих комісій).

Зокрема, за його словами, «вилучення норми щодо кворуму створює ризик неможливості встановлення результатів виборів».

«За відсутності вимог щодо кворуму може з'явитися кілька рішень комісій. Хто буде суддею щодо легітимності цих рішень?» – зазначив В. Пинзеник.

«Очевидно, є прогалина в чинному законодавстві, що дозволяє блокувати волевиявлення людей через виборчі комісії», – вважає він.

«Є ненормальним, коли і в першому, і в другому випадках, не громадяни України, а незначна частина людей у складі виборчих комісій та суди визначають долю виборів», – сказав В. Пинзеник.

Він упевнений, що змінювати закон треба, усунувши з нього норми, що передбачають формування комісій виключно з представників двох кандидатів.

Він також висловив переконання, що «Президентів варто накласти вето на Закон «Про внесення змін до закону «Про вибори Президента України» (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*). – 2010. – 4.02).

Общественно-политическое движение Русское единство решило во втором туре выборов Президента Украины поддержать В. Януковича.

«Мы призываем голосовать за В. Януковича не как за лидера Партии регионов, а как за того кандидата в Президенты, который обещает защитить русский язык, выступает против вступления Украины в НАТО, осуждает героизацию пособников фашизма», – заявил один из лидеров Русского единства С. Аксенов.

«7 февраля народ Украины своим волеизъявлением определит имя нового главы Украинского государства, от политической воли которого будет зависеть судьба Украина, ее дальнейшее развитие на период до 2015 г. Всекрымское движение Русское единство заявляет о своей твердой поддержке во втором туре выборов Президента Украины председателя Партии регионов В. Януковича», – говорится в решении конференции.

Отметим, что Русское единство активно критикует представителей Партии регионов, занимающих высшие посты в парламенте и правительстве Крыма (*Корреспондент (korrespondent.net)*). – 2010. – 3.02).

Лидер Компартии, народный депутат П. Симоненко считает, что над страной нависла реальная угроза паралича социальной инфраструктуры.

Как сообщает пресс-служба КПУ, политик отметил, что задолженность по зарплате составляет 2 млрд грн. Во многих регионах, по его информации, отмечается задержка по выплатах пенсий.

«Безработица к концу года достигнет, по прогнозам специалистов, 3,5 млн человек. При этом уже сегодня Государственный пенсионный фонд на грани банкротства и на треть зависит от перечислений из госбюджета», – добавил парламентарий (*ПАРЛАМЕНТ: Украинский политический tabloid (www.parlamentua.com). – 2010. – 3.02*).

У кримському штабі кандидата у Президенти Ю. Тимошенко заявляють, що члени двох дільничних виборчих комісій від В. Януковича підроблювали виборчу документацію.

«У виборчих комісіях № 94 і № 96 представники Партії регіонів підроблювали виборчу документацію, а саме: підписи секретарів в ухвалах комісії», – ідеться в повідомленні.

Штаб заявляє, що «згідно з законодавством рішення виборчих комісій повинні підписувати голова і секретар».

«Якимось чином у графах ухвал, напроти (прізвища) секретаря значилися підписи, які не є підписами відповідних осіб. Більш того, по датах, вказаних в ухвалах, засідання виборчих комісії взагалі не проводилися», – ідеться в заяві.

БЮТ направив скаргу в прокуратуру Бахчисарайського району Криму на дії членів комісій від Партії регіонів в окрузі № 10 (*Українська правда (www.pravda.com.ua). – 2010. – 3.02*).

Одеський обласний штаб Ю. Тимошенко звинуватив члена ЦВК від Партії регіонів Т. Астахову в порушенні виборчого законодавства.

2 лютого начальник штабу О. Радковський заявив, що «член ЦВК Т. Астахова власноруч змінила подані БЮТ списки окружних виборчих комісій».

За його словами, замість людей, поданих від кандидата Ю. Тимошенко на керівні посади у восьми окружних виборчих комісіях в Одеській області, були призначені інші особи.

Виходячи із ситуації, що склалася, і відповідно до рішень обласного штабу БЮТ, «всі призначені Т. Астаховою в ручному режимі голови і секретарі власноруч написали заяви про відмову від виконання цих обов'язків», – зазначив начальник обласного штабу.

«Виборчим законодавством визначено, – наголосив він, – що кандидатури до складу виборчкомів можуть бути відхилені тільки на підставі норм, прямо вказаних у законі. Наприклад, несвоєчасно або неправильно подане подання, непроживання кандидата на території відповідного виборчого округу, непогашена судимість, членство в інших виборчих комісіях».

Проте, відзначив О. Радковський, у постановах ЦВК № 152 від 27 січня і № 172 від 30 січня поточного року не міститься обґрунтованих висновків про невідповідність кандидатур, поданих Ю. Тимошенко, відповідним посадам в окружних виборчих комісіях, на які безпосередньо вони подавалися (*Українська правда (www.pravda.com.ua)*). – 2010. – 3.02).

ЕКОНОМІКА

Сейчас Украина рассчитывается за газ практически золотовалютными резервами. Если так будет еще два месяца, дефолта не избежать.

Об этом на пресс-конференции в ИА «НОВЫЙ МОСТ» 3 февраля заявил вице-президент Союза аудиторів Украины М. Крапивко.

«В краткосрочной перспективе, я думаю, серьезных колебаний курса гривни не будет, будет небольшое ослабление. Это в пределах 2–3 месяцев. После этого возможны различные сценарии. Возможна серьезная девальвация, вплоть до обвала, гиперинфляции. Это если будет запущен на полную мощность такой инструмент, как печатный станок. По среднесрочной перспективе есть еще один аспект. Последние два месяца Украина платит за газ практически золотовалютными резервами. Как только принимают решение очередные 2 млрд долл. забрать из казны, сразу у нас курс растет копеек на 10–12. Потом снова идет период стабилизации, гривня укрепляется, а затем принимается аналогичное решение, и снова скачок курса. Честно сказать, если мы еще два месяца заплатим золотовалютными резервами, то дефолта или банкротства страны нам не избежать», – сказал М. Крапивко.

Тогда, по словам эксперта, следует ожидать эмиссии, начнется процесс гиперинфляции.

Также М. Крапивко отметил, что курс гривни на уровне 6,5, к которому обещают привести кандидаты в Президенты, сейчас уже не актуален. В настоящее время такой курс составляет около 7,5 грн/долл. (*НОВЫЙ МОСТ (www.new-most.info)*). – 2010. – 3.02).

Украина рассчитывается за импортированный в январе газ до субботы, 6 февраля, заявил глава Минтопэнерго Украины Ю. Продан.

Вместе с тем чиновник уточнил, что за потребленный в январе 2010 г. газ Украина должна будет заплатить около 780 млн долл.

Кроме того, по словам Ю. Продана, объем потребленного в январе газа, по его словам, составил 2,7 млрд куб. м.

Также Ю. Продан сообщил, что оплата будет произведена за счет личных средств НАК «Нефтегаз Украины», в том числе ОВГЗ, внесенные в уставный

капитал компании правительством в 2009 г. (*Корреспондент.net* (*korrespondent.net*). – 2010. – 3.02).

Министерство экономики ведет переговоры с иностранными партнерами по вопросу закупок сахара. Об этом сообщил на брифинге министр экономики Б. Данилишин.

«Минэкономики уже сейчас работает с нашими торгово-экономическими миссиями. С соседними государствами идут переговоры о ввозе на территорию Украины сахара, если наши предприниматели будут и в дальнейшем проводить саботаж с целью получить политические дивиденды и свалить все на бездеятельность правительства», – сказал он.

Кроме того, Б. Данилишин сообщил, что государственные органы проводят проверки в отношении субъектов хозяйствования, которые необоснованно завысили цены на сахар. «Мы будем возбуждать уголовные дела в отношении недобросовестных продавцов, будем принимать необходимые меры для того, чтобы навести элементарный порядок», – пригрозил министр.

Глава Минэкономики особо подчеркнул, что в Украине нет дефицита сахара. По его данным, в нашей стране после сбора урожая было произведено почти 1,3 млн т данного продукта (*МинПром – информация бизнес-класса* (*minprom.com.ua*). – 2010. – 3.02).

Украинские АЭС в январе произвели 8 млрд 017 млн кВт/ч электроэнергии, что составляет 106,6 % от планового задания, сообщили в пресс-службе «Энергоатома».

Доля АЭС в производстве электроэнергии в Украине составляет 43,4 %. Коэффициент использования установленной мощности составил 77,9 %. В частности Запорожская АЭС произвела 3,73 млрд кВт/ч, Ровенская – 1,37 млрд кВт/ч, Южно-Украинская – 1,4 млрд кВт/ч, Хмельницкая – 1,5 млрд кВт/ч (*ИнтерМедиа консалтинг* (*www.intermedia.org.ua*). – 2010. – 3.02).

Акцизные ставки и цены на табачные изделия будут повышаться. Об этом заявил заведующий отделом по борьбе с табаком украинского Института стратегических исследований Министерства здравоохранения Украины К. Красовский.

По его словам, положительные результаты акцизной политики 2009 г. дают основания для дальнейшего повышения акцизов с целью их постепенного приближения к нормам налогообложения сигарет в странах Евросоюза.

«В Украине с 2008 г. доля акцизов в розничной цене сигарет возросла с 19 до

39 %. Директивами же Євросоюзу передбачено, що ця доля повинна становити не менше 57 %, а з 2014 г. – 60 % ціни сигарет. Відзначаю, що український і міжнародний досвід свідчить, що підвищення табачних акцизів дає подвійний вигоду – наповнення державного бюджету і зменшення поширеності куріння», – сказав К. Красовський.

Він також повідомив, що з 1 вересня 2008 г. по 1 травня 2009 г. мінімальна акцизна ставка на 1 тис. сигарет з фільтром зросла з 18 до 115 грн, а з 1 січня 2010 г. піднялася до 115 грн (*Перший Діловий канал (www.fbc.net.ua). – 2010. – 3.02*).

Кабінет Міністрів розглядає можливість створення системи рефінансування кредитних спілок та доопрацювання законопроекту про фонд гарантування вкладів вкладників цих союзів.

Про це заявив голова Державного комітету з регулювання ринків фінансових послуг В. Суслів.

Він уточнив, що Держкомфінпослуг пропонував створення такої системи рефінансування кредитних спілок на базі комерційних банків, зокрема «Ощадбанку», «який міг би отримати цільові кредити від Нацбанку і далі видавати їх кредитним спілкам».

Разом з тим, за його словами, Держкомпідприємництва висловився за надання рефінансування кредитним спілкам через об'єднання спілок.

В. Суслів також повідомив, що уряд братиме участь у доопрацюванні до підготовки до другого читання парламентом законопроекту про створення фонду гарантування вкладів кредитних спілок.

Разом з тим в. о. міністра фінансів України І. Уманський, коментуючи це питання, повідомив, що його міністерство вважає недоцільним рефінансувати кредитні спілки (*Економічна правда (www.epravda.com.ua). – 2010. – 3.02*).